

»Planlægning er i dag en vigtig komponent i den regionale og lokale dialog. Og den kan blive et omdrejningspunkt i udviklingen af de regionale kompetencer.«

Eller på side 35:

»Efter regeringens opfattelse skal der tænkes langsigtet og helhedsorienteret. Byer og landområder og den måde, de fungerer og hænger sammen på, skal være bedst muligt rustet til at møde den fremtidige udvikling.«

Ja, det er der vist ingen, der kan være uenig i. Altså hvis man er sikker på, hvad det helt præcist vil sige. Og selv hvis man tror, man har forstået det, så står man tilbage med det simple spørgsmål: Og hvad så? Hvordan skal det foregå helt konkret? Hvilke initiativer har regeringen i sinde at sætte i værk, og hvor lang tid skal vi vente? Nu har regeringen i syv år haft muligheden for at gøre noget ved skævvridningen af Danmark, men trods megen snak er det blevet til for lidt.

Lad mig starte mig i den ene ende og fortælle, hvorfor det ikke er godt nok, det, regeringen har lavet. For det første kan det ikke nytte noget, at man nedprioriterer infrastrukturen i landområderne til fordel for metro- og motorvejsbyggerier i hovedstaden. En velfungerende infrastruktur er en af de afgørende forudsætninger for, at man kan komme i gang med en positiv erhvervsudvikling, der ikke bare hviler på sommerturisme.

Lad os tage aftalen om finansloven for år 2000. Her er der ca. 6 mia. kr. De 5 mia. kr. skal gå til den kollektive trafik over de næste 5 år. Og her bruges der omkring 800 mio. kr. på vejinvesteringer i Jylland. Resten bruges i hovedstadsområdet. Dermed bliver der ikke afsat penge til de allerede planlagte vejprojekter mellem Odense-Svendborg, Holbæk-Vig og Herning-Brande. Sådan fremmer man jo ikke udviklingen uden for hovedstaden. Det er med andre ord ikke sammenhæng i regeringens politik. Og lad mig understrege igen: Vi ønsker en udvikling i hovedstadsområdet, men vi ønsker, at den sker på fair og lige vilkår. Sol og vind skal deles lige.

Et andet sted har Sønderjyllands Amt skrevet til ministeren, at det virker modstridende, at hver egn skal støtte sin udvikling på egne ressourcer, når der samtidig sættes ensidigt på voldsomme statslige investeringer i udvikling af hovedstadsområdet og i Øresundssamarbejdet. Jamen det har de jo helt ret i. De er bestemt ikke alene; de har jo ret i det.

Og så må man sige, at det er sørgeligt, at man samme dag, som vi skal diskutere landsplanredegørelse og udvikling på landet, så kan læse i aviserne og høre i radioen, at regeringens eget Transportråd anbefaler at pålægge bilisterne endnu flere afgifter, endnu højere benzinpriser og en fjernelse af transportfradraget. I stedet for bilen, siger man, skal vi tage bussen. Jo, men det er da en god idé, hvis man bor et sted og måske her i København, hvor man hurtigt får en ny metro. Men der er da ikke meget fornuft i det, hvis man bor i Hvorslev Kommune, hvor det er småt med et veludbygget kollektivt trafiknet.

Og hvad mener ministeren? Er ministeren enig med regeringens Transportråd? Det glæder jeg mig til at høre. Jeg håber, ministeren vil tage klar afstand i dag fra sådanne tanker.

Jeg var meget enig i det, som den socialdemokratiske ordfører sagde om transportcentre, og jeg vil også stille spørgsmålet: Hvordan gør vi det i fremtiden, og kan ministeren f.eks. acceptere, at Padborg bliver nævnt som et internationalt transportpunkt? Det skal ikke være det eneste område, men det var det, som Miljø- og Planudvalget kom til at diskutere i dag, fordi de havde besøg. Men der er flere muligheder.

For det andet er det stærkt kritisabelt, at landsplanredegørelsen lægger op til, at man vil fratage kommunerne retten til selv at bestemme over behovet for erhvervsarealer. Ministeren må indse, at selv den dygtigste og flittigste ikke kan planlægge og regulere sig ud af alle problemer. Derfor må man en gang imellem lade udviklingen gå sin gang. Vi har overordnede spilleregler, men man skal lade folk få lov til at udvikle, lade folk få lov til at skabe.

For det tredje er det helt uforståeligt, og det må jeg også spørge ministeren om: Er det korrekt, og har ministeren også oplevet det sådan, som Danmarks Naturfredningsforening også skriver, at landsplanredegørelsen kommer på gaden væsentligt senere end Landsplanafdelingens regionudmelding? Det er jo lidt ulogisk, at vi med regionudmeldingerne først får konkretiseringen af regeringens tanker og ideer om den fremtidige udvikling i landet, og bagefter får vi så tankerne og ideerne præsenteret i landsplanredegørelsen. Det er ikke godt.

For det fjerde er Venstre stærkt betænkelig ved ministerens brug af call-in-bestemmelser. Vi er betænkelige, hvis det, man forstår ved planlægningen, er, at hvis nogle får en idé eller beslutter sig for noget og det ikke er i overens-